

Euro 20

Förväntansfull och med det där pirret i magen som man brukar ha när man skall åka långt på Lambretta möter jag upp med Rally Calle, Mamba och Michaele på onsdagsmorgonen. Framför oss väntar resan till EuroLambretta 2009 i Lincoln, England. Visst, vi har i vanlig ordning mekat grymt i ett par dagar innan och nu var vi redo för vårt äventyr.

Första etappen av vår resa är genom Danmark, ca 30 mil ner till Esbjerg där vi skall möta upp med ytterligare ett gäng svenskar för att ta färjan till Harwich. Resan ner genom Danmark är en lång tråkig motorväg, det blåser kraftig motvind i princip hela vägen och förutom ett oplanerat stopp mitt på motorvägen pga en trafikolycka, där vi dessutom lyckats bli utskälda av den danska polisen, rullar vi in i färjeläget i god tid innan det är dags för båtfärd. Här möter vi upp med Jason, Bosse, Pata, Rolf och Domenico som angjort Danmark via färjan Varberg – Grenå och cruisat ner de dryga 20 milen till Esbjerg. Båtfärden innehåller inte så många överraskningar mer än att ölen är löjligt dyr, ca 70 spänn för en stor stark, fasen vår svenska krona är lika svag som helljuset på en original Lambretta.

Så kommer vi då till Harwich och Mamba lyckas köra på fel sida av vägen i första rondellen, just det, de kör ju på fel sida av vägen i detta landet. Resan till Lincoln kommer att innehålla det mesta du kan förvänta dig av en scootersemester och förutom ständiga stopp med förgasarjusteringar och dyl toppar Mamba med en bakhjulspunka på sina fullastade Lambretta i 90-blås, tur nog klarar sig både Mamba och hans DL utan mer blesyrer än bromsspår i kalsongerna och bakslangen bytas och snart är vi på rull igen. Vi passar på att svänga in om Cambridge Lambretta och blir bjudna på tea och kaffe (som ser ut och smakar som tea) och får lov att ta en titt på deras Lambretta-heaven. Cambridge Lambretta innehåller allt Lambrettagodis du kan vara sugen på även om det summerade intrycket blev, well, vi hade nog trott att butiken var större än ett skjul på en bakgård men killarna är inbitna entusiaster och andas Lambretta varje andetag. Vi fortsätter mot Lincoln och 7 km innan siten säger mina pinnbultar i avgasporten upp sig och Mamba och jag stannar utanför en pub medans resten fortsätter till siten för att leta upp Bosse och hans 2 rum och kök folka-van. Där står vi så och utifrån puben kliver en hyggligt stor kille för att röka, han kollar på hojarna och kommenterar att han själv kör en Triumph och lillebrorsan kör en Px 200, trevligt tycker (vad säger man annars till en 120 kg engelsman som klämt typ 10 pints lager?). Snubben tipsar oss om en motorcykelverkstad som kan fixa upp min hoj med helicool, jag noterar det hela i mobilen och snart kommer Bosse och vi anländer till siten där övriga svenskar redan installerat sig och hunnit smaka på Euro-stämningen, ni vet nog vad jag menar...

Fredag morgon och vi intar den klassiska smaklösa engelska frukosten innan det är dags för en del att riva motorer medans andra myser runt på siten och tittar på automat-Lambretter och träffar internationella vänner, många kära återseenden från Sverige ifjol och återigen många ryggdunk som tack för senast, kul. Rideout in till Lincoln towncentre och en fantastisk kulturell och historisk citykärna möter oss med en imponerande katedral som kronan på verket. Jag hittar till mc-butiken och Roy svingar sitt magiska spö och fixar nya gängor i min Mugello-cylinder och monterar nya pinnbultar med massor av loctite. Tillbaka på siten är det dyno och annan varierande underhållning tex återmontering av motor i min DL och Rolf sätter igång och river sin hydraliska koppling för tredje gången. Vi får dock båda ordning på prylarna och samtidigt som vi torkar bort de sista oljeresterna från fingrarna har redan Bea och resten av gänget hunnit få upp värmen ordentligt inne på dansgolvet, well bara att

vattenkamma luggen och anslutna till fredagens partaj innehållande smaklös grillbuffé men hyggligt drag på dansgolvet och vi var med tills de släckte ljuset vid runt ett typ.

Lördag morgon och vi kravlar oss ur tälten, jag har som vanligt min Per Gessle frisyr och medans jag vattenkammur luggen gör sig övriga redo för den stora rideouten. Livet på en pinne medans vi tillsammans med flera hundra Lambretta-piloter cruisar genom den engelska landsbygden till målet som är en hangar med gamla flygplan och delar från andra världskriget. Lincolnshire var väldigt aktivt under kriget och RAF hade flera baser här, imponerande och intressant. På vägen tillbaka stannar vi vid en pub och intar en klassisk engelsk publunch innehållande fish and chips med gröna ärtor och majonäs. Tino Sacchi har anslutit till oss och när vi kliver ut från puben inser vi att han kör en Targa Twin, snyggt instoppad i en TV3. Vi blir religiösa allihopa när vi hör ljudet när han varvar upp, ni som har hört en Rumi vet vad jag menar. Rally-Calle underhåller oss genom att köra på fel sida av vägen när vi ska iväg och det hela slutar med helljus och varningsblinkers innan Rally Calle hamnar i diket safe and sound. På hemvägen stannar vi vid en mack för att tanka så klart och när jag tittar på andra sidan vägen inser jag att vi stannat mitt emot Mortons där Scootering produceras, häpp.

Tillbaka på siten får Rolf och Marcello prova Targa Twinen, deras leende försvinner dock när vi får reda på att den kostar 8000 euro, visst 40 hästar och två cylindrar är ju inte gratis. Enligt uppgift från Tino skall han tillverka typ 20 stycken och 13 är redan sålda så gränsen för vad fart får kosta har uppenbarligen flyttas fram ett par snäpp till. Vi gör oss redo för träffens höjdpunkt, galamiddagen och LCGB har slagit på stort och bjuder in oss till dukade bord med vita dukar, sponsrat vin och ballonger med logga. Middagen förlöper fino och snart är det dags för nationstalen där alla tackar varandra osv, Felix från Spanien sticker ut och inbjuder oss till nästa års Euro som kommer bli kasst och menar samtidigt att alla borde lämna tillbaka sina spanska Serveter till dem för de är lika kassa de, ironi på högsta nivå och applåder följer så klart. Träffen innehåller förutom alla de europeiska länder även deltagare från USA, Australien, Japan och Vietnam, EuroLambretta är verkligen en internationell tilldragelse numera. Därefter är det dags för kalas de luxe och vi underhålls bla av Ready Steady Go, ett band som spelar 60-tals dängor från The Who, Small Faces mfl, ösigt värre, sedan tar DJ'n vid och lyfter inte av pickupen från skivan förrän framåt halv tre på morgonen.

Söndag möter oss med riktigt mulet väder och lagom till vi kör in mot Lincoln för en samling/uppvisning längs kanalen släpper moder England loss regnet, vi blir så klart plaskblöta då vi naturligtvis inte tagit med oss regnställen. Den utlovade DJ'n längs kanalpromenaden sågs inte till och de få stackars dealers som sålde prylar fick tyvärr räkna med betydligt mindre kunder pga vädret, jag undrar varför dessa inte stod inne på Euro-området men misstänker att det har med sponsring uppgörelser mm att göra. Lite lättnad i regnet och vi sprintar tillbaka till siten, dock lyckas vi så klart köra fel och får oss en liten omväg samtidigt som det börjar regna igen. Vi packar ihop våra grejor, tar farväl och rullar neråt mot Harwich, nu spöregnar det ordentligt och det är bitvis rent farligt att köra med massiva regnpölar tvärs över vägarna. Vi stannar på en pub för att käka lunch, de har F1 på storbilds tv men ingen mat så vi får direktiv till nästa pub där vi intar en Sunday-lunch med Yorkshire-pudding som smakar som wellpapp, well något som engelsmännen inte är kända för är deras mat men ölen var god och stadiga och mätta rullar vi ett par mil till innan vi tar in på ett litet landsorthotell för en god natts sömn.

Måndag möter oss med solsken och helt fantastiska vägar ner till Harwich, detta är scootering när det är som bäst och vi ler alla innanför hjälmen när vi passerar den ena kurvan efter den andra. Vi har gott om tid och unnar oss ett par stopp på landsortspubar innan vi angör

färjeläget i Harwich där vi möter upp med övriga svenskar som tagit alternativa vägar eller transport ner.

Färjan tillbaka och ölen är lika dyr på returvägen, vi har dock stenkul, så kul att vi får ett par tillsägelser av ronderande vakt och vi lägger ner partyt och knyter oss.

Danmark möter oss med regn, fasen vad det kan regna! Efter ett par mil är Mamba genomblöt igen och vi stannar och käkar och tar farväl av Domenico och Rolf som skall upp till Grenå. Ut från denna hålan är en tvär vänster och Rally-Calle som kör först försvinner vertikalt i ett huj, hojen får ett par skrapsår men Rally-Calle klarar sig helskinnad. Efter inspektion av vägbanan visar det sig att han lyckats sätta framhjulet mitt i en oljefläck, som en tvål i en tvålkopp och han hade så klart ingen chans. Lite skakiga drar vi vidare tillsammans med mera regn. Efter ett par mil är Mamba på väg att ge upp och vill stanna och ta in på hotell för att torka, vi övertalar honom att hänga på till Odense som är ett par kilometer bort. Väl framme införskaffas ett regnställ och torra tröjor på Fötex och vi drar vidare genom ett gråmplet Danmark. Blåsten tilltar och jag kan säga att Stora Bältsbron i hård sidovind och regn är en av mina största scooter-utmaningar, det var bitvis så spännande att jag undrade om jag skulle fixa det överhuvudtaget men det gjorde vi allihopa. Till slut når vi Öresundsbron och en minst lika spännande överfart innan vi når svensk mark igen efter 130 mil i Lambrettasadeln, trötta, blöta men lyckliga.

Euro 20 kan summeras med att arrangemanget var helt ok men vår största behållning var inte träffen i sig utan resan dit och tillbaka, antagligen det som scootering handlar om i slutändan.

Vi ses i Spanien 2010, även om Felix sagt att det kommer bli kasst kommer vi att vara där!

Olof Fransson